

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΗΘΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ

Πλήρως διαπιστώνεται ήδη από την καθυστέρημένη κυκλοφορία μας ή σκληρά δοκιμασία του φύλλου, εις έκδοτικήν ικανότητα.

Ας γνωρίζουν οι πάντες ότι με άνεσιν θα παρεκάμψαμε τον σκόπελον τουτον, εάν μεταχειριζόμεθα την «ἀγία-στούραν» ως σπλον επί ἀδρά πληρωμῇ, διὰ τὸ «λιβάνισμα» τῆς ἀνθρωπίνης ματαιοδοξίας. Τότε δμως δὲν θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐφημερίδος, ἀλλ' ἐπιχειρήσεως προσωποπαγοῦς, με ἀποστολὴν συνεπὶς τὴν ἰδιοτέλειαν. Καὶ ἡ δημοσιογραφία εἶναι δημοσίον χαρὰκτῆρος λειτουργήμα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, με τὴν ἐνημέρωσιν αὐτοῦ ἐπὶ δημοσίων ἐνδιαφρόντος εἰδήσεων πάντοτε καὶ πολλαπλῶς καὶ ὑπευθύνως δρθὴν γνωμοδότησιν ἐπὶ τῶν ἐν γένει δημοσίων πραγμάτων. Ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνον τοῦ ὁλοῦ της δικαιοῦται χρηματικῆς ἀμοιβῆς. Τραχεῖα ἡ τοιαύτη ὁδός, καθ' ὅσον ἱκανὸν ποσοστὸν ἀναγνωστῶν, δὲν εὐρίσκεται εἰς ἐπίπεδον σαφοῦς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων. Ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν δμως αὐτὴν, δὲν ἐξίλειομεθα προσφέροντες «ὁ τι τραβᾷ ἡ πιάτσα». Καθ' ἡκον τοῦ τύπου εἶναι νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἀνωτέρω ἐπίπεδον καὶ ὅχι νὰ πράξῃ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον διὰ νὰ τὰ «κοινομήσῃ».

Ἀτυχῶς καὶ ἡμερησίαι ἀκόμη ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν, δὲν τοιοῦτον νὰ κυνηγῶν ἐπὶ συνεπείᾳ. Πλὴν τοῦτο δὲν δημιουργεῖ παράδειγμα μιμήσεως διὰ τὴν ἐπαρχίαν. Ἐὰν «ἀπὸ τὸ κεφάλι βρωμὰ τὸ πᾶρι» δὲν δικαιολογεῖται νὰ παῖρνῃ τὴν βρωμὴν μετ' ἡδονῆς ἢ οὐδρά, ὡς νὰ γεύεται νέκταρ. Ἀλλὰ σταματῶμεν ἀναμειβόμενος βόρβορον, εἰς τὸν βυθόν, τοῦ ὁποῦτο συμφύρεται ἀνυπόφορος δυσωδία. Ἐπιφυλάσσομεθα.

Με βάσιν τὴν κοινωνικὴν ὠφελιμότητα τῆς ἀποστολῆς μας, ἀρνούμεθα κατηγορηματικῶς νὰ καταχωρήσωμεν προσωπικὸν χαρὰκτῆρος εἰδήσεις, φωτογραφίας, ἐπαίνους πολλαπλῶν ἀποκαταστάσεων κλπ. ἐπὶ ἀδρά πληρωμῇ καὶ πρὸς μεγίστην χρηματικὴν ζημίαν τοῦ φύλλου. Ἐντεῦθεν κατὰ πρῶτον λόγον ἡ κακοδαίμονιά μας. Τοῦτο πράττομεν καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν ἐπιζητούντων τοιαύτην προβολήν. Ἀς τὸ καταλάβουν ἐπὶ τέλους οἱ ὡς Ἀγάδες, Δὸν Ζουὰν καὶ κάθε λογῆς μεγαλόσχημοι ποζάρητες ἐπιειδέστεροι μετ' φωτογραφίας καὶ λόγους, ὅτι με τὸν τρόπον αὐτὸν ἀποκαλύπτουν παταγωδῶς τὴν ἀχαλίνωτον ματαιοδοξίαν των, καθιστάμενοι γελοῖοι καὶ προκαλοῦντες μείδισμα. «Ἡ ἐξουθενώσις—διψῶσα—τιμή».

Ἀλλ' ἡ κατηγορία ἐξ ἴσου ἀεισημελιώσεως εἶναι τῶν «Φαρισαίων» ἐκείνων οἱ ὁποῖοι προσφέρουν εἰς τὸ σύνολον διὰ νὰ φέρουν τὸ ὄνομά των εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ νὰ δοξασθῶν.

Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν δὲν γνωρίζουν τί ἐστὶ καμουφλάς, ἄλλοι δὲ κατωρθῶνουν νὰ δικαιολογῶν τὴν ἐνδόμυχον πονηρὰν προθέσιν των με καταπληκτικὴν καταχθόνιαν μαεστρίαν. Οὐδεὶς ὁμως διαφεύγει τελικῶς τὴν τρομερὰν καταδίκην τῆς Ἰστορίας.

Αἱ ἀληθινὰ ἀξία, οὐδέποτε ἀξιοῦν προβολήν. Τοῦτο πηγάζει ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ἀξίας, ἀσχολουμένης μετ' ἔργον αὐτῆς καὶ ὅχι μετ' ἑαυτὴν της, ὡς ἀφροσύνης ἐξ ὁλοκλήρου, εἰς τὴν δημιουργίαν. Ὑπῆρξαν περιπτώσεις καθ' ἃς ἐξάρατες ἐμπράγματα κοινωνικῆς δραστηριότητος συμπολιτῶν, ἐπετιμήθημεν ὑπ' αὐτῶν με δριμύτητα μεστὴν ἐλλεικρινείας, εἰς μίαν συγκινητικὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ θεοῦ λόγου «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου». Ὁ νοῦν νοεῖται.

Τέλος παρὰ τὸν σοβαρὸν οικονομικὸν κλονισμόν μας ἐκ τῆς ἀνωτέρω γραμμῆς, θὰ συνεχίσωμεν ταύτην ὑπολογίζοντες καὶ εἰς τετελεσμένον γεγονός ἱστορικῆς μας εὐθύνης. Ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας θεωροῦν τὴν διατήρησιν τοῦ παρόντος φύλλου ὡς δημοσίως ὠφέλιμον ἂς μᾶς ὑποστηρίξουν.

Σημειοῦμεν τοῦτο μετ' ἰδιαιτέραν θερμότητα, καθ' ὅσον ἐκτός βεβαίως τῶν πιστῶν ἐνισχυτῶν μας ὡς καὶ τῶν μὴ ἀνταποκρινόμενων ἐξ ἀδυναμίας, ὑπάρχουν ἀρκετοὶ ποὺ ἐκλαμβάνουν ὡς μεγάλην ἐξυπνάδα καὶ καμάρι των νὰ «φᾶν» ὅχι μίαν, ἀλλὰ πολλαπλὰ συνδρομὰς μίᾳς ἐφημερίδος, προσποιούμενοι ἀφέλειαν εἰς τὰς ἐπανηλειμένας ἐκκλησίας μας ὅπως μᾶς ἐπιστρέψουν ἐπὶ τέλους τὸ φύλλον, ἐὰν δὲν ἔχουν σκοπὸν νὰ πληρώσουν διὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Δεύτερος συντελεστής τῆς οικονομικῆς κρίσεώς μας. Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ βαρύτερα αἷτια τῆς κυκλοφοριακῆς ἀσταθείας τοῦ φύλλου.

Ζητοῦμεν βαθυτάτην συγγνώμην ἀπὸ τοὺς προσφιλεῖς τακτικούς συνδρομητὰς μας καὶ ἂς ἔχουν πλήρη πεποίθησιν διὰ καταβάλλομεν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν, πρὸς δριμύτην ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀνωμαλίας.

Ι.Α.Τ.

ΕΝΘΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΜΥΡΩΝ"

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐξ' ὀνόματος τῶν ἀπανταχού Ἀντικυθηρίων ἐκφράζω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς τὸν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους τοποθετηθέντα ἐν τῇ νήσῳ μας δημοδιδάσκαλον κ. Παναγιώτην Λεονταίνην, ὅστις μετὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς του καὶ τὸ μέγα ἐνδ.αφέρων του διὰ τούτων μαθητῶν του προήγαγε καὶ ἐπλούτισε τὰς γνώσεις αὐτῶν εἰς τοῦτον ἀξιοζήλευτον σημεῖον, ὥστε νὰ

σημειώσουν οὗτοι μεγάλας προόδους καθιστάμενοι ἀξιοὶ τῶν θυσιῶν τῶν γονέων των.

Τοιοῦτοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ εἶναι ἀξιοὶ παντὸς ἐπαίνου καὶ συγχαρητηρίων ἐκ μέρους τῆς πολιτείας.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἀπανταχού Ἀντικυθηρίων
N. BENIΕΡΗΣ

Τμήμα τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΚΥΘΗΡΑΙ ΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΦΡΙΛΙΓΓΟΣ (1884-1950)

Ίατρος—Ποιητής—Λογοτέχνης—Βιβλικὸς μελετητής

Υπό κ. ΘΕΟΔ. Ι. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ

Παρουσιάζομεν σήμερον ἀπὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου 1950. Αἱ ἐργασίαι του εἶναι ἀπύποπτοι καὶ καταδεικνύουν τὴν ἐκπληκτικὴν εὐρυμάθειαν τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός.

Ἐδουλοῦσε ποιητικὴν συλλογὴν μετ' ὅσον τὸν τίτλον «Τραγῶν διὰ τῆς σκιάς», μετ' ὅσον καὶ τὸν παλὸν τῆς Ἰωνίας. Ἐπίσης τὸ τρίπρακτον δράμα «Ἀγνήνη». Ἐπὶ θεμάτων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ἔγραψε τὰς ἐξῆς μελέτας (μεταφράσεις καὶ σχόλια): «Οἱ κατ' Ἀπίωνος λόγοι» τοῦ Φλαβίου Ἰωσήπου (ἐνθα ἀντικρούονται αἱ παρ' Ἀλεξανδρινῶν συγγραφῶν κατηγορίαι κατὰ τῶν Ἰουδαίων), «Τὰ Ἀργοναυτικά» τοῦ Ἀπολλωνίου Ροδίου (ἐπικὸν ποίημα ἐκστρατείας Ἀργοναυτῶν εἰς Κολχίδα πρὸς μεταφορὰν τοῦ χρυσομάλλου δέρατος), «Αἱ Φοίνισσαι» τοῦ Εὐρύπιδου (δράμα Οἰδιπόδειον), «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλέους (Τρωϊκὸν δράμα).

Ἐπίσης τὰς ἐξῆς θεολογικὰς μελέτας: «περὶ Χριστιανικῆς τέχνης», «περὶ Εἰκονομαχίας», «περὶ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὡς ποιητοῦ». Μετ' ὅσον τὸ μῶνυμον θέμα τῆς Ἱερᾶς Βίβλου ἔγραψε τὸ δράμα «Σαούλ». Ὁμοίως ἐδουλοῦσε τὰς μελέτας: «Ἀσμία Ἀσμάτων», «Ἰώβ», «Ψαλμοὶ τοῦ Δαβὶδ». Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του ἐξεδόθη ἡ πολυτίμος Ἀνθολογία ἐκ τῆς Βιβλικῆς Λογοτεχνίας μετ' ὅσον τίτλον «Κοῦλεθ» (Ἑβραϊκὸς τίτλος Βιβλίου Παλ. Διαθήκης ἐ. Ἀπεβίωσεν ἐν Πέτρῳ Μυτιλή-

«Ὁ παρὰς ὁ Τσιριγώτης»

ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Ὁ κ. Θεόδωρος Νικ. Μαρσέλλος διαμένων εἰς Ἀθήνας εἶναι ἕνας Κυθηρίος συγγραφεὺς ἀληθῶς ἀξιοπρόσεκτος καὶ ἀγνωστος ἀτυχῶς ἀπὸ μέγα μέρος τῶν Κυθηρίων. Καταγόμενος ἐκ Φρατοίων μετ' ὅσον παρὲπιτετο Καραβουνάρος (ἔχει συγγενεῖς εἰς τὴν νήσον) ἐγεννήθη εἰς Σμύρνην τὸ 1896.

Τελειόφοιτος τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης ὑπηρετήσεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐπὶ 29 ἔτη, ἀποστρατευθεὶς διὰ λόγους υγείας μετ' ὅσον βαθμὸν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου. Κατὰ τὸ ἔτος 1948 ἐξέδωκε βιβλίον μετ' ὅσον «Τὸ ψάρεμα καὶ τὰ ψάρια» βραβευθὲν ἀπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Εἶναι πρωτότυπος ἔργασια μετ' ὅσον τὴν τέχνην τῆς ἀλιείας ἐρασιτεχνικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐξέδωκε νέον βιβλίον μετ' ὅσον «Κυνηγετικὴ βιβλική». Ἐργασία πρωτότυπος καὶ αὐτῇ, πρᾶγμα μετέπειτα τὴν τέχνην γομώσεως, ἰδίως δὲ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν ἐπὶ τῶν γομώσεων. Σκοπὸς τῆς προσπάθειάς του εἶναι ὁ καταποτισμὸς τῶν κυνηγῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν σταθερῶν γομώσεων.

Συνεχίζων ὁ κ. Μαρσέλλος τὸ ἔργον του ἐκδίδει προσεχῶς τὴν «πρόγνωσην τοῦ καιροῦ» μετ' ὅσον τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀνέμων. Δεδομένον δηλ. ὅτι ὅλοι οἱ βόρειοι ἀνεμοὶ εἶναι ἀνεμοὶ ἀποκαταστάσεως καιροῦ ἀντικυκλωνικοῦ οἱ δὲ νότιοι εἶναι ἀνεμοὶ δημιουργίας ἀναταραχῶν (κυκλωνικοῦ) ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις τῆς ἐκάστοτε ἐπικρατήσεως τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἐξάγεται συμπεράσμα πρὸς γομώσεως καιροῦ.

Ὡς βοηθητικὰ μέσα τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων ἔχομεν α) τὴν ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν, β) τὴν θερμοκρασίαν, (ἀμφότερα τὰ ἀνωτέρω ἀλληλοεπαλῆθονται), γ) τὴν αἰθριότητα νεφώσεως καὶ χρώμα αὐτῆς, δ) τὸ χρώμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ ε) τὴν ὑγρασίαν, βροχὴν κ.λ.π.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἀσφαλὲς θὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑπαίθρου καὶ τῆς θαλάσσης.

Τέταρτον βιβλίον δὲ ἀκολουθήσῃ μετ' ὅσον «Πῶς μπορεῖτε νὰ γίνετε ἕνας καλὸς ψαράς» ὡς ἀπαύγασμα πείρας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐρασιτέχνου ψαρά.

Ὁ κ. Μαρσέλλος ἐπιτυγχάνει εἰς τὰ ἔργα του ἀριστοτεχνικὸν συνδυασμὸν ἐπιστήμης καὶ τέχνης εἰς ἀσχολίας πρακτικὰς καὶ χρησίμους διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

Διὰ τούτων λόγων αὐτοὺς πιστεύομεν ὅτι πρέπει νὰ τύχῃ πᾶσης ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν ἀκόμη δὲ περισσότερον ἐφ' ὅσον θὰ ὠφελήθουν καὶ οἱ ἴδιοι. Ἐῖχαμεν τὴν τύχην νὰ γνωρίσωμεν τὸν ἀνθρώπον διαπιστώναντες καὶ ὡς προσωπικῶς αὐτοῦ ἀρετὰς τῆς εὐκρίνειας, τὴν προσήκειαν καὶ τὴν καλωσύνην, παρὰλληλα πρὸς τὸν θεομάρτυρα πατριωτισμὸν του καὶ τοιοῦτον τρόπον δύναται νὰ ἀποβῇ καὶ προσωπικῶς ἐπωφελεῖς διὰ τοὺς συμπολίτας. Ἰδοὺ λοιπὸν ἕνας ἀκόμη Κυθηρίος, ὁ ὁποῖος τιμᾷ τὴν ἰδιαιτέραν Πατρίδα του ἔξω τῶν φυσικῶν ὁρίων αὐτῆς.

Διεργηθέντες τὰ αἰσθημάτων τῶν συμπολιτῶν ἐκφράζομεν πρὸς τὸν κ. Μαρσέλλον θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν σταδιοδρομίαν του.

ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

4ον. Μνημεῖα

Ἐτυχε νὰ εἶναι Κυριακή, ὅταν πήγαμε στὸν ἀγ. Πέτρο. Μία γλυκεῖα μελωδία ἀπὸ τῆς ἀκολουθίας ποὺ ἐγίνοντο στὰ διάφορα σημεία τοῦ ναοῦ καὶ τὸν ἦχο τοῦ ἁρμονίου ἦταν χυμνὴ παντοῦ. Εἶχα τὴν ἐντύπωσιν, πῶς βρίσκομαι σ' ἕνα χωρὸς ποὺ τὸ θεοῦ Πνεῦμα μπορεῖ ἀνετα νὰ περιφέρεται, μέσῃ σ' ἕνα ἱερὸ τόσο φορτωμένο ἀπὸ ὁμορφίαν καὶ προλήψεις. Οἱ καθολικοὶ ἔχουν κατορθώσει νὰ συμπληρώσουν τὸν εἰδωλοκρατικὸν στοιχέτο μετ' ὅσον θρησκευτικὴ πίστιν σὴν θρησκεία τῆς ἀγάπης.

Ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν περίφημο αὐτὸ ναὸ εὐρίσκεται ἕνα ἀνάλογο μνημειακὸν προαύλιο. Ὁ ἀνοικτός αὐτὸς χώρος περιβάλλεται ἀπὸ πανύψηλές κολώνες σὲ τέσσερες σειρὰς ποὺ ἀποτελοῦν ἕτσι στοῖα, ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐλλειψοειδῆ μορφή τῆς πλατείας. Πάνω ἀπὸ κάθε εἰσωτερικὴ κολώνη στὸ στήθος εἶναι τοποθετημένο ἕνα ἀγάλμα ἁγίου. Καὶ εἶναι 512. Στὸ κέντρον ἐπίσης τῆς γῆς εἶναι τοποθετημένο ἕνα ἀγάλμα τοῦ Χριστοῦ ποὺ περιστοιχίζεται ἀπὸ τὰ ἀγάλματα τῶν 12 Ἀποστόλων. Ἐνὰς Αἰγυπτιακὸς ὀβελίσκος εἰς τὸ κέντρον καὶ δύο μαρμάρεινι πύλακες συμπληροῦν τὴν μεγαλειώδη ἐμφάνισιν τοῦ προαυλίου. Παρ' ὅλην δμως τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ναοῦ, ὅταν θάγῃς δὲν αἰσθάνεσαι λυτρωμένους ἀπὸ κάποια κατὰθλιψιν. Αἰσθάνεσαι, ὅτι ἔχεις πάρει μαζὶ σου ἕνα ἄρωμα μυστικισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μὴ μαγεία χρωμάτων καὶ ρυθμοῦ. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ ἄλλες ἐκ-

κληρίδες ποὺ παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἀν στήν Ἀνατολήν ἡ δημιουργία τοῦ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ἀφῆκε ἀθάνατα μνημεῖα Χριστιανικῆς τέχνης, σὴν Ρώμῃ δὲ ρυθμὸς τῆς βασιλικῆς, ποὺ εἶναι ἐξέλιξις τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ μετ' ὅσον ἡμετέροιο ἐσωτερικὸν, ἔδωκε δειγμάτων ὑψίστης κομψότητος καὶ καλαινθησίας.

Θὰ ἦταν ἀδύνατον σὲ τόσο λίγον καιρὸ ποὺ εἶχαμε σὴν διάθεσίν μας νὰ ἐπισκεφθῶμε ὅλα τὰ μνημεῖα ἢ τίς πινακοθήκας ποὺ κοσμοῦν τὴν Αἰωνία Πόλιν καὶ ποὺ περιχρῶνουν τὰ ἀριστουργήματα ὁλων τῶν χρόνων. Μπορέσαμε δμως νὰ σταθῶμε γιὰ λίγο, θαυμάζοντες ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀληθινῆς ὁμορφίας, μπροστὰ στὰ κυριώτερα ἀπὸ αὐτά.

Στὸ ἀπέραντο μουσεῖο τοῦ Βατικανοῦ μὴ διαρκῆς φαντασμαγορίας ἔργων γλυπτικῆς καὶ χρωμάτων σου θύμιζε μὴ ἀφάνταστα γοητευτικὴ μουσική, σὴν ἕνα κῶμα ἀπὸ ἡχούς ἀναλυμένους μέσα σὲ χρυσὸ φῶς. Μείναμε ἐκστατικοὶ μπροστὰ στοὺς ὑπέροχους πίνακες καὶ τίς τοιχογραφίας τοῦ Ραφαήλ, τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων καλλιτεχνῶν. Σὲ μὴ ἰδιαιτέρῃ αἰθουσᾷ τὴν Ἑλληνικὴν, ὅπως τὴν ὀνομάζουν, ἔχουν συγκεντρώσει πλῆθος ἀντιγράφων Ἑλληνικῶν ἀγαλμάτων, ἐνῷ μὴ ἄλλη κοσμεῖ τὸ θαυμάσιον σύμπλεγμα τοῦ Λαοκρόντος καὶ τῶν τέκνων του, ἔργων τῶν Ἑλληνιστικῶν χρόνων. Εἰς ἄλλες εἶδαμε τὸν Ἀπόλλωνα τοῦ Μπελβεντέρε καὶ τὸν Ἀπο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ῃ σελίδα)

